

Colind bizantin

Cel far' de-nceput
Azi s-a pogorat
Si intru Fecioara s-a salasluit

R: Eru rem, eru rem, eru reru reru rem
Leru-i Domn din cer

De la rasarit
Magii au venit
Daruri sa aduca Stapanului

Unde-i Imparatul
Au intrebat
Si Irod atuncea mult s-a maniat

Magii au plecat
Pe Irod lasand
Steaua luminand si calea aratand

Venind la Iisus
Ei s-au bucurat
Laudand pe Domnul si s-au inchinat

Aur au adus
Smirn-au inchinat
Si tamaie scumpa Celui Preainalt

Ingerii cantau
Pastori fluierau
Cerul si pamantu-ntreg se veseleau

Astazi toata lumea
Se bucura
Pe Stapanu-L canta si-L lauda

*Slavă s-aibă
nesfârșită,*

*Dumnezeirea-ntreită,
Unimea
nedespărțită.*

*Tatăl Atotțiitorul,
Și Fiul Izbăvitorul,
Și Duhul
Mângâietorul.*

*Unul fiind în Trei Fețe
S-a pogorât să ne-
nvețe,
Să ne-arate cu
blândețe.*

*Să pricepem, să-
nțelegem,*

*Să cunoaștem, să
alegem,*

*În adâncuri să nu
mergem.*

*Că în cer sunt multe
case,*

*Împodobite,
frumoase,*

*Tot cu raze
luminoase.*

*Unde dreptii se
adună,*

*Cu toți sfinții
împreună,*

Și își fac o voie bună.

*Dănuiesc într-o
unire,*

*Și cântând c-o
glăsuire,*

*Dând lui Dumnezeu
mărire.*

Marire-ntru cele-nalte
Toate stelele sa salte!
Salte cerul si pamantul
Si sa laude cuvantul!

Intru cei de sus marire
Si pe pamant paciuire
La toti oamenii sa fie
De acum pana-n vecie!

Aceasta zi prea sfintita
Si sarbatoare slavita
Uram la toti sa va fie
Intru multi ani cu bucurie!

Intru cei de sus marire
Si pe pamant paciuire
La toti oamenii sa fie
De acum pana-n vecie!

Colindita nu-i mai multa
Sa traiasca cine-asculta
Sus la ceruri o-naltam
Si la gazde o-nchinam

O-nchinam cu veselie
Si cu mare bucurie
C-am ajuns seara de-ajun
A batranului Craciun

Sus, mai sus v-am inaltat
Ce-am stiut noi v-am cantat
Sa ramaneti sanatosi
Sanatosi si bucurosi

C-am ajuns ziua cea sfanta
Cand colindele se canta
Sarbatorea lui Hristos
Sa va fie de folos

Urare

Sa fie de bine la mic si la mare
la toti cati se afla la asta
adunare.

Uram sanatate la toti totdeauna
dragoste intreaga si inima buna
(bis)

Cine ce doreste sa il daruiasca
far'de-ntarziere pronia cereasca.

Multi ani sa traiasca toti cati
sunt in casa
si se ospateaza la aceasta masa;
Multi ani sa traiasca toti cati
sunt in casa
Multi ani sa traiasca.

Veniti cu totii dimpreuna
Sa ne facem voie buna
Sa ne bucuram de Domnul
Si sa strigam cu tot omul.

Ca ne e Domn si mantuinta
Si sa strigam cu credinta
Lui din hotarele toate
I se inchina tari si gloate.

Ca marea cu valuri inalte
Dea Lui mana sunt lucrate
De El sunt facuti si muntii
Si brazii mari si maruntii.

El a facut tot pamantul
Singur numai cu Cuvantul
Si noua ne este Domnul.
Imparat peste tot omul.

Din cer senin, un cor divin
Se-aude lin cantand...

Pastori cu har, pe culmi apar,
Miei albi in dar ducand...

O stea din zari, veghind carari,
Spre departari arzand...

Conduce magi, cu daruri dragi,
In mari desagi ducand...

Si-un prunc plapand, cu chipul bland,
Sta surazand, tacand...

Din cer senin, un cor divin
Se-aude lin cantand...

Iar mama sa, il legana
Pe Fiul de-mparat...
Si cerul sfant, si-acest pamant
S-au luminat prin prunc...

Si s-au sfintit, si s-au slavit
Acei ce l-au primit...
Iar noi vazand, ne inchinam
Si Domnului cantam...

Cu dor voim, de-ai lui sa fim
Si in veci sa-l slavim...
Din cer senin, un cor divin
Se-aude lin cantand...

Praznic luminos,
Strălucit, frumos,
Astăzi ne-a sosit,
Și ne-a-nveselit.
Că Mântuitorul
Și Izbăvitorul,

Cu trup s-a
născut./ bis

Raiul cel închis,
Azi iar s-a deschis,
Șarpelui cumplit,
Capul s-a zdrobit
Și strămoșii iară,

Prin Sfânta	De nașterea sa/ bis
Fecioară,	
Azi s-au înnoit./ bis	El îl căuta,
	Voind morții-al da.
Îngerii cântau,	Dar pruncul Iisus,
Păstori fluierau,	Din țară s-a dus.
Magii se-nchinau,	Fie lăudat,
Toți se bucurau.	Binecuvântat,
Dar Irod era,	În veacuri amin/
Că se tulbura,	bis

Trei păstori se întâlniră
Și așa se sfătuiră

R: Raza soarelui
Floarea Soarelui

Haideți fraților, să mergem
Floricele să culegem

Și să facem o cunună
S-o-mpletim cu voie bună

Și s-o ducem lui Hristos
Să ne fie de folos

Nouă și la neamul nost
De nașterea lui Hristos.

Scoală gazdă din pătuț
Florile dalbe,
Și ne dă un colăcuț
Florile, florile dalbe

Că mămuca n-o făcut
Florile dalbe
Sită rară n-o avut
Florile, florile dalbe

Pe când sită-o căpătat
Florile dalbe
Covata i s-o crăpat
Florile, florile dalbe

Când covata o lipit
Florile dalbe
Cuptorul li s-o urnit
Florile, florile dalbe

Când cuptorul o tomnit
Florile dalbe
Anul Nou o și zânit
Florile, florile dalbe
Florile, florile dalbe

Colindița nu-i mai multă,	O-nchinăm cu
Să trăiască cine- ascultă,	veselie,
Sus la ceruri o- nălțăm,	Și cu mare bucurie.
Și la gazde o- nchinăm.	C-am ajuns seara de- Ajun
	Și-a bătrânului Crăciun

Ce-am știut noi v-am
cântat.

Să rămâneți sănătoși
Sănătoși și bucuroși,

C-ați ajuns ziua cea
sfântă,

Când colindele se
cântă,

Sărbătoarea lui
Hristos,

Să vă fie de folos...

Deschide ușa
creștine
Că venim din nou la
tine

Sus, mai sus v-am
înălțat,

R: La mulți ani,
mulți ani cu bine!
Drumu-i lung și-am

obosit
De departe am venit.
Noi la Viflaim am
fost
Unde S-a născut
Hristos.

Și-am văzut și pe-a
Sa mamă
Pe care Maria-o
cheamă.

Cum umbla din casă-
n casă
Ca pe Fiul Sfânt să-L
nască.

Umbla-n sus și
umbla-n jos
Ca să-L nască pe
Hristos.

Umbla-n jos și
umbla-n sus
Ca să nască pe Iisus.
Mai târziu găsi apoi
Un staul mândru de
oi.

Și-acolo pe paie jos
S-a născut Domnul
Hristos

Cete de îngeri
coboară
Staulul de-l
înconjoară

Îngerii cu flori în
mână
Împletesc mândră
cunună

Pe cunună-i scris
frumos
Astazi s-a nascut
Hristos.

Care cu puterea Sa
Va împărăți lumea
Și de-acum până-n
vecie

Mila Domnului să
fie!

*Viflaime, Viflaime,
Cum de n-ai primit în
tine,
Pe Fecioara Maria,
Să nască pe Mesia?*

*N-ai primit tu,
Viflaime,
În casele tale bune,
Să-i dai un pic de
sălaș,
Celui mai sfânt
copilaș!*

*N-ai știut tu Viflaime,
Cu câtă dragoste
vine,
Cea mai Sfântă-ntre
Fecioare,
A Domnului
Născătoare?*

	<i>Peștera întunecoasă,</i>
<i>Pat moale și scutece,</i>	<i>A fost a Domnului</i>
<i>I-au dăruit vitele.</i>	<i>casă.</i>
<i>Lumină i-a oferit,</i>	<i>La venirea Sa în</i>
<i>O stea de la răsărit.</i>	<i>lume,</i>
	<i>Din vina ta, Viflaime!</i>

Astă seară pe sfințit,
Mândră stea ne-a răsărit,
După care noi ne-am dus,
Ca să-L găsim pe Iisus.

În peșteră am intrat,
Și pe Domnul L-am aflat.
Noi dacă ne-am închinat,
Înapoi ne-am înturnat.

*Prin zăpadă și pe lună,
Să v-aducem veste bună.
Că noi știm că din bătrâni,
Așa-i legea la români:*

***Să se bucure tot satul,
Că s-a născut Împăratul***

<i>Ce se vede-n zare /</i>	<i>Fecioara Maria/</i>
<i>O lumină mare./</i>	<i>Naște pe Mesia/</i>
<i>O stea stă</i>	<i>Peștera se vede/</i>
<i>deodată/</i>	<i>Maica-ntrânsa</i>
<i>Viflaimul iată/</i>	<i>șede/</i>

<i>O stea strălucește/</i>	<i>Într-o iesle zace/</i>
<i>Magilor vestește/</i>	<i>Un prunc plin de</i>
<i>Că azi Preacurata/</i>	<i>pace/</i>
<i>Preanevinovata/</i>	<i>El e împăratul/</i>

*Noi n-avem pe
altul./*

*La mulți ani cu
bine/*

Și cu sănătate,/
Domnul bun din
ceruri/

*Colo sus pe vremea
ceia,*
În muntoasa Galileia,
O fecioară viețuia,
Ce Maria se chema.

Nazaret era orașul,
Unde își avea
locașul.

Să vă dea de toate/

Pace, bucurie,/
Mare mulțumire/
Și la voi să fie/
Acum și-n vecie./

Într-o zi Maria sta,
Singură la vatra sa.

Și deodată ce văzu,
Casa toată se umplu,
De-o lumină
lucitoare,
Ca lumina de la
soare.

*Îngerul Gavriil
intrase,*

*La Maria Sfântă-n
casă,
Și din zboru-i se opri,
Bucuria i-o vesti.*

*Bucură-Te Preacurată,
Și Preabinecuvântată.
Că-ntre femei pe-acest pământ,
E cu tine Domnul Sfânt*

*Astă seară-i sară-naltă/
Florile dalbe, flori de măr.
Unde binele stă baltă./*

Casăle-s acoperite,/
Cu cârnați și cu plăcinte.

Uşile-s din turte dulci,/
Din oricare poţi să muşti.

Laptele pâraie cură,/
Şi-l vântură cu lingură,/
Cui îi trebuie caşte gură./

Purcelu-i cu clisa grasă/
De măgan umblă prin casă/
Cu cuţătu în spinare,/
Poa să-şi taie fiecare.

Asta-i sara de
Crăciun

Să te veseleşti om
bun

Naşterea de bucurie
La mulţi ani cu
veselie!

Bucură-te Sfântă
Cruce,

Bucură-te lumea-ţi
cântă

Şi-ţi cântă cu glas de
jale

Pentru-a lui Adam
greşale

*Iar Adam o prins a
plânge,*

*Și din gur-o prins a
zice:*

*Raiule, grădină
dulce,*

*Nu mă-ndur a mă
mai duce,*

*De dulceața ta cea
dulce,*

*De mireasma florilor,
De cursul izvoarelor,*

*De cântarea
păsărilor!*

Iar Adam dac-o greșit

*Domnul de Rai l-o
lipsit.*

*Dute-Adame de la
mine*

*Cum te-ai lipsit de-al
tău bine?*